

האשה פרק שמיני פמחים

מסורת הש"ם

(6) נעל מפ. פ. פל. נקען
 א. זומס ככ. (3) צויל
 מד. (4) עירובין נצ.
 (7) נעל פ. (7) נקען
 א. קוס כס. (8) צבם
 קבל. יומו. פ. פה. ע"ש.
 (9) צלקות פ"מ צ'רנוב. ג' ניג
 עונע' צ'רנוב. (9) צ'רנוב פפה
 (10) צ'רנוב. (10) נעל פפה
 (11) נטולנות טן.

1. דבר אל בני ישראל לאמר איש כי יתירה טמא לשבט ואדרך ורחקה לך מבני ישראל ועשה פטה ליה:
2. והי אנשימים שרש הוו בצלב למשת הפקה והזהר ואירבו לפני משה ולפפיו אחרין ביטים הוויא:
3. ואשה כי תתייה ובה בברחה קם יתירה ובה שבעתה ימם מותה בברחה וכל הנגע בה טמא יתירה טמא ערך:

ויראה טו ט

הנחות הב"ח

מוספַת חומפּות

וחותין ווילקן על טמג ארכ. וטמג פ' צבידו נטבז סיס וטמג
ל'קמייס: פצע. ונל טבזל: מס. מן שמלא: אצופיות.
סיס סס סכלובג עליו קייניע וויה סס עלייס לידה וכן כל
לי כפרה מצעהין מעית נויתמן למוכו וממי הקייניע קזענין זיין
וחולcis נקלה נעליכ וסומכין על
חויקת צים דין צל בכיסים שלון עולם
מס עד ציללו כל מעתו חומו צופל
ברדי (ס' יונאי). ג'רנדי ברברה

וְאֵין שׁוֹחֵטִין וּוּרְקִין עַל טָמָא שָׁרֵץ וּוּלָא אמר אף שׁוֹחֵטִין וּוּרְקִין עַל טָמָא שָׁרֵץ לר' מאן שָׂנָא טְבּוֹל יָם דָחִי לְאוֹרֶתָא טָמָא שָׁרֵץ נְמִי חִזִּי לְאוֹרֶתָא מְחוֹסֵר טְבִילָה טְבּוֹל יָם נְמִי מְחוֹסֵר הָעָרָב שְׁמָשׁ⁽⁵⁾ שְׁמָשָׁא מְמִילָא עֲרָבָא מְחוֹסֵר כְּפָרוּם נְמִי הָעָרָב כְּפָרָה שְׁקִינָה בֵּין טָמָא שָׁרֵץ נְמִי הָרִיקָה מְקוֹה לְפִנֵּי רְדִילָה פְּשֻׁעָה אֵי הָכִי מְחוֹסֵר כְּפָרוּם נְמִי רְדִילָה פְּשֻׁעָה בְּגִנּוֹן דְּמָסְרִינָהוּ לְבָ"ד וּכְדָבָר שְׁמֻעָה⁽⁴⁾ דָאָמֵר חֹזֶקה אַין בָּ"ד שְׁלֵכָה כְּהַנִּים עַמְּדוּרִין מִשְׁם עַד שְׁבֵלוּ מִעּוֹת שְׁבָשְׁפּוֹרוֹת וּלְרָב מְדָאוֹרִיתָא מִיחּוֹזָה חִיזִּי וּרְבָנָה הוּא דָנוּוּ בִּיה⁽⁶⁾ אלְמָה אָמַר רָב⁽⁷⁾ מַתָּמָאִין אֶחָד מֵהֶן בְּשָׁרֵץ אֶלָּא לְרָב מְדָאוֹרִיתָא נְמִי לְאֵחִי דָבְתִּיב⁽¹⁾ אִישׁ אִישׁ כִּי הָיָה טָמָא לְנֶפֶשׁ⁽⁸⁾ מִי לֹא עַסְקִין שְׁחָל שְׁבִיעִי שְׁלֹו לְהִזְוֹת בָּעָרָב הַפְּסָח דְּהִינִּוּ טְוּמָתָה שָׁרֵץ וְאָמַר רְחַמְנָא נִידָחִי וּכְיַתָּא מִמְאֵי דְהָכִי סְבָר לְהַכְּבִּי יְצָחָק⁽⁹⁾ דָאָמֵר טָמָאי מִתְמִצּוֹה הַיּוֹ שְׁחָל שְׁבִיעִי שְׁלֹחַ לְהִזְוֹת בָּעָרָב הַפְּסָח שְׁנָאָמֵר לוֹלָא יְכֹלָו לְעַשֵּׂת הַפְּסָח בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם הַהוּא הוּא דָאַין יְכֹלָן לְעַשְׂתָה וְאָמַר רְחַמְנָא נִדְחַוּ תָנָן וּבָ שְׁרָאָה שְׁתִי רְאוֹתָה שׁוֹחֵטִין עַלְוֹ בְּשְׁבִיעִי מִיְּאוֹ לֹא דָלָא טְבִיל וּשְׁמַע מִינָה שׁוֹחֵטִין וּוּרְקִין עַל טָמָא שָׁרֵץ לֹא דְטְבִיל אֵי טְבִיל מִאי קְמָ"ל הָא קְמָ"ל דָאַעַג⁽¹⁰⁾ דְמְחוֹסֵר הָעָרָב הַשְׁמֵשׁ קְמָ"ל דְשְׁמָשָׁא מְמִילָא עֲרָבָה הָכִי נְמִי מְסִתְבָּרָא מְדַקְתִּני סִיפָא רָאָה שְׁלַש רְאוֹת שׁוֹחֵטִין עַל שְׁמַנִּי אֵי אָמְרָת בְּשָׁלְמָא וּבָ שְׁרָאָה שְׁתִי רְאוֹת שׁוֹחֵטִין עַלְוֹ בְּשְׁבִיעִי דְטְבִיל אַצְטוֹרִיךְ סְדָ"א רָאָה שְׁתִי רְאוֹת בְּשְׁבִיעִי הַוָּא דָלָא מְחוֹסֵר מְעָשָׂה אֶבֶל רָאָה שְׁלַש בְּשְׁמַנִּי אֵי אָמְרָת בְּשָׁלְמָא וּבָ שְׁרָאָה שְׁתִי רְאוֹת שׁוֹחֵטִין עַלְוֹ בְּשְׁבִיעִי דְטְבִיל אַצְטוֹרִיךְ סְדָ"א רָאָה שְׁתִי רְאוֹת בְּשְׁבִיעִי וּדְלָא מְטַבִּיל רָאָה שְׁלַש דְרָאָה שְׁתִי רְאוֹת בְּשְׁבִיעִי דָלָא מְטַבִּיל דְטַמָא עַלְיוֹה רָאָה שְׁלַש בְּשְׁמַנִּי דְטַבִּיל לִיה חַחְטִין עַלְיוֹה דְמְחוֹסֵר מְעָשָׂה שׁוֹחֵטִין יְנִיא בְּשְׁבִיעִי הַוָּא דְבִינוֹ לְתֹקֵן אֶבֶל בְּשְׁמַנִּי אִיאָ פְּשֻׁעָה בִּיה כְּהַנִּים קְמָ"ל כְּדָבָר שְׁמֻעָה קְמִיה דָרָב אֲדָא בָר אַהֲבָה וּזְבוּב שׁוֹחֵטִין זְבוּב בְּשְׁבִיעִי שְׁלָה מֵי חִזִּי אֲפִילוּ לִמְאָן אֵשֶׁרֶץ הַנְּגָם טָמָא שָׁרֵץ לְתֹקֵן אֶבֶל בְּשְׁמַנִּי זְבוּב אֲיָמָא בְשְׁמַנִּי פְּשָׁמָא מְהוּ דְרַתְמָא כִּין

מחוסר מבילה. וזה על גב דמוםך כפל נמי לך טויל
בדתנן צפ'صومל בקדוכ' (חנינה דף כה), שהוון ומומול
כՓולוט לילין טוילן נקדוכ' לינו הילן מדרצן לדמונח חמס וועוד
לצעטעל נדיילן גע בעי גאנדר אמאס זילן סיך' חמס דילמלו פצע:

עד שיבלו כל המעות בשופר.
ה' ואין שוחטין ווירקין על
אמר אף שוחטין ווירקין ע' לפסל
מאו שנא טבול יום דחוי ל' סמ' נסיס וטוף נמוך דלמר יט' צבילה
נמי חז' לאורתא מהוסר ס' קה' גונגה נ' ציך' נמיינ' לחן
נמי מהוסר הערב שם שט' סקד' צונעלען וט' סוה' המליען
ערבא מהוסר כפורים נמי סמכל' מעות צצופר קונה קיינ' יעד
שknנו בידו טמא שץ' נמי ספир הול' נצ'ן זט' נצ'ן
דילמא פשע אי הבי מרד' לכל' קחת טימה גורלה מעוטה
דילמא פשע בגנו' דמסדרן שחל' וונתמה צצופר: מי לא עסקינן שחל'
שמעיה דאמר חזקה אי' שביעי של' להיזה בערב הפסה. והס
עומדיין ממש עד שיבלו טען נמי ג' יקחנו
ולרב מודאורייתא מיהוא ח' מהל' מטה' תעמען ו' ל' כי יקח טמלה
עליו מסה' טומטם וט' קמ' מלעט טומטמי:

ביה ⁽⁶⁾ אלמה אמר רב ⁽⁷⁾ בשערן אלא לרבר מדורו ר' דכתריב ⁽⁸⁾ איש איש כי יהיה לא עסוקנן שחיל שביעי הפסה דהינו טומאות שוייח נידח ובי תמא ממאי דרב יצחק ⁽⁹⁾ דאמר ממאי מות שביעי שלחן להיות בער ⁽²⁾ ולא יכול לעשות הפסה והוא הוא יכלון ⁽¹⁰⁾ לומר לעשות ואמר רחמן שרבאש שמי ראיות שוחתני ⁽¹¹⁾

בשミニי פשיטה. לממיין לתקני זכ' סופיטס עליו צוממי ליכל נמייפך פטיטם דמלי נמייל דקמני לה אַגְּגָג ויכל דז' צלחה צמי ולויום זוממת יוס כנגד יוס צומפני עלייא ולן מיזען צמל מלחה וממקולו: **הָאֹנוֹן**. גנון סממ' לו מם קמל קנות אַכְבָּר חל עליו חיב פפח הילן קודס מזום כל עליו מנויות לדלמר צמי זקס טמלה (לעמן דק':)

ט'ו

and we must take refuge refuge are our refuge refuge must be enough of course we cannot have any other refuge than refuge must be enough

שאינה טובלה יום שבעי שלה שנامر שבעת ימים מהיה בנדחה (תחא ננדוחה) כל שבעה.

לט א מ"ז פ"ז מלומות
ק"פ סלכ"ה י:
מ ב ג מ"ז סס פ"ס
הנוגה ט:
מא ד סס פ"ז סלכ"ה י:
מב ה מ"ז סס פ"ג סלכ"ה
ו:
מנג ו סס סלכ"ה ל:
מד ז מ"ז סס פ"ג גולגה
ו:

חנוך

הה ליל' מפקח בגן נמי יי' סוה
לכיזון דמונטו מות לחם נן למינימל
מת בענעם ווילטמן:^ט **לֹא** שנו אלא
דרוכלי מוקין לה בדי יוסי נר בון צבאס
לבדי יומן כטהצקoso ישלוחן הצען
חצצקoso עכו"ס לון שומטען עליו
חפי' עס מהרים^ט חכם פיקס נבר
סוח וסניינו הייפכה ממשמעתין:

עשרה ואין יוכין לאוכלו אין
שוחטין עלייהן. נכל
ממודס פלוי' כי יטוד כדרמן כלום
כיצילומו לדי פקונ: **חא'** באחד
מאיר עברי ליה. סוס מי' למילר
להלטערין נטלמלערין בילד גולדין
נעלן טמייד ממליעין:^{א'}

טהור היה בשעת שחיטה
כה אומר מפקח בוגל עתים
מאה תחתיו חייב גל אורך
שעת שחיטה: מתרני^๖ אין
ויבי יוסי ימתר וapeutic
אין שוחטין עליהן יואין
מבנה שני שוחטין את הפסח
חדר דברי ר' יהודה ורבי יוסי
אין יכולן לאכלו אין שוחטין
שי ליה לבדר^๗ דתניא ר' ש
ת איסור הבמות שהוא בלבד
שעריך יכול אף בשעת היתר
אלא בשעה שכלי ישראל
שמעת מינה ולר' יוסי ממאי
וא דאתא אמר לך לא סלקא
עוקבא בר חיננא מפרישנא
ז על היחיד ורמנינו אשה
שין אותה טפילה לאחרים
אימא בפני עצמן אמר ליה
חברות נשים ועבדים וקטנים
קטנים לחודיו אמר ליה
תפלות קטנים ועבדים משום
ברצאות

מת יכול לבקש לרשותו רשות מלח
שיה להסרים טריטוריה: אפוא נזקן פגיעה.
הו שטח קובלן בפיניס לכטינ' ויקירין זיל' נשל
לנו מועד יוניו קויעט עליון ווילף מונטה
יכלן אף גאנעם פיטר כבמוסן כן.
ליך'ו: גע' צו'. דההו לנו דורך
נעם ימיד בזונע כל' טרולן ננטזין
פמעון צו'. ולמו פיליכם قول' פה'
לפי' הילכו: נעה ס"ד. לדומטור פסקה
היא. בס מוקס: אהא נאלחן. חוכמה
שים וענדיזס וקונינס: פפלוט. עדרילס:
ונגידים

שהיה טמא מתחלה. כי אם מה שפתקם יונתן לא היה מושג בדור הראשון

בן ממי שהבטיחו
שוחלה והוקן שהן
טפין עליהם על כלם
ני עצמן שמא יביאו
לפיכך אם אויר בהן
ת פסח שני חוץ
א טמא מתחלה;
ונוא א"ר יוחנן לא
ז דעכ'ם אבל בית
טפין בפני עצמו כיוון
ה דכתיב ישארית
ולא ידברו כוב אמר
ת האסוריינ דעכ'ם⁽⁶⁾
וזמת בית פאני אבל
ני שוחטין עליו בפני
אטמו ליה ואכילה לה:
אמר רבה בר בר
אשכנז בר נמי נמי

שנָא כְּלָמָד בְּגִילָה
לְעַשְׂתָּו פֶּסֶחֶת שְׁנִי אֲיִינָה
וְשֵׁל רַבִּי יְהוֹנָן בֶּן
גַּל עֲגֹל וּנְמַצָּאת
פָּטוּר אִמָּא טַהּוֹר הַוְּדָם
הַיחִיד דְּבָרִי רַבִּי יְהִידָה
יְהִינָן יְכוֹלֵין לְאַכְלָל כְּבָדָם
לְקַטְנָם: גַּמ' תְּרִידָה
כָּל לְזֹבוֹחַ אֶת הַפֶּסֶחֶת
וְשַׁוְחַטָן עַלְיוֹן עִשְׂרָה
אחד מַאי עֲבִידָה לְיהִיא מִרְאֵה
פֶּסֶחֶת בְּמִתְיָה בְּשַׁעַר
פֶּסֶחֶת אֶת הַפֶּסֶחֶת בְּאַחֲרֵי
דְּשֵׁעִירָךְ לֹא אִמְהָרָה
יְהִיא מְנָא לְהַחְרִתָה
מְאָה בְּדָקָא מְרָבָר יְהֻדָה
לְפִי אַכְלָל רַמִּי לְיהִיא
אַיִן שַׁוְחַטָן אֶת הַפֶּסֶחֶת
בְּפִנֵי עִצְמָה וּבְשַׁנִי
הַיָּמָא בְּפִנֵי עִצְמָה אֲיִינָה
הַנְּשִׁים וְהַתְּנִינָן אַיִן עוֹשָׂת
הַחֲרוֹן וְעַבְדִים לְחוֹדִים
סִמְנָה וּעַבְדִים מִשְׁׁוּם

הסכמה היא סכם בין משלחת רוסית ומשלחת רוסית. הסכם נועד לסייע למשלחת רוסית בפתרון בעיות המוניות. הסכם נועד לסייע למשלחת רוסית בפתרון בעיות המוניות.

והופקה את הגל
לחותיאו מבית האסורים
יבולין לאכלה בית שוחר
אין שוחטין עלייהן בכח
את הפסח לדי פסול
פסול פטורין מליעש
מן המפקח בגל שהי
גמ' אמר רבה בר
שנו אלא בית האסורים
האסורין ירושאל שוו
דאבאחינהו מפיק ל
ישראל לא יעשן עליה
רב חסידא דא דאמרות ב
לא אמרן אלא חוץ ל
לפניהם מוחמות בית פא
עצמו מ"ט אפשר דא
לפרק אם אורע וכוב
בר אבון / נזון ב-
ונגי פסח נ"ל קטעים
ובליק במסוס כתם: שאותן עליון.
ונצחנות למליט: מל' עונן יוציאו ידי
פסול מל' טעםןthon ומנון שחקיל ען
בנ. מעתנו מות ומנון שחקיל ען
שעומלה והחותם מל' ען יהוד וחולת
זקון מל' עונן יגיד חולין ומל' מל' קול
במי: לפיק. סוקול ו讚עט שניות
איילען פון פטלן כו' פיריקט פטולין
תעלומות פסח צו: צוון צו מפקח
ספוג ומונון קמת ממתיו חמץ
עשות פסח צו: אהו' עמל
מאחלה. קודש שניות סקל הילדיין
גון סטומלה מצע שחתני נפקח
בגמליה מוקי לא בגן גנון סמכתה
שרכינן למת כלו: גמ' לא ענו. לדין
ספומטען על האזען צפוי עזמו: ציס
אל טרולין אל טרולין. כגון נלכדו
הסוייגים הספה פסולן או נטב מן
ז' גמי לדמינו (כפומות דג. גג.) ל

תורה או רשותם
... שארית ישראלי לא עשו עליה ולא ידבו בקבוק ולא ימצאו בפיהם לשון פרמית כי הקהה מונרכו ורבצ' אצן צפניה ג' וא' לא הוכל לחבז את הפסח באחד שעירך אשׁר יי' אלקייך נתנו לך:

דברים טז ה
3. ואם ימעט הבית
סמכות משה ולכך הוא
ושובנו הקורב אל ביתו
במצבת נפשת איש לפיו
אכללו תבשו על דשא:
י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג

הוּא בְּרִית

(א) נם' בימ' הַמְּטוּרִין
 דָּעֵכוֹס לא גל' חמלון:
 (ב) תומ' ו' ס' גל' צו' ו' ני'
 מומלכים דכתיב מס' פיס'ס:

טהנין.

ההנום אין עוזן חיבורו

האשה פרק שמנית פסחים

מסורת הש"ם

תורה או הרשות

1. ואם קעט הביה מלהיות השה ולקח והוא שבעו הקבר בירוחם במסכת פסחים אמר לוי אמר בבל ברכון כל השם שמות בר' אמר ר' יונתן אמר אשר הו זוא טהור ודריך לא נהיה גודול לישות הפסחים וגבורת הנפש ההו מענירין כי ר' קרן כי לא חיקר במענו טמאו ייאס והאש הרוחה:
2. במדבר ט' יב אמר ישעיהו מנה מטה בקר ועזם לא שברבו בו בבל וקצת הפסחים עשו אתו:
3. לא אמר ר' יוסי לאמר בעשר להוציאו וזה יזכיר לך אמר שיש לנו לשבת אמת ששה לברך שמות מה לברך:
4. לא דבר אל כל בעשר ישאל לאמר בעשר להוציאו וזה יזכיר לך אמר שיש לנו לשבת אמת ששה לברך שמות מה לברך:
5. לא אמר אבל עלי מני שבעת ימים האבל עציל מנות לחם עלי כי בחורב נזק נזק אתנו נזק פלען נזק אמר ר' יוסי אמר לך אמר צער מארץ כל במי חוץ:

דברים ט' ג'

הנחות הב"ח

מושך ר' ש'
ויאין קומן זוכה.
ול' מ' מה נקם צבב'ן
הממלס לאיזמו כהה
לען גמתקו (תדרשיון 20). אונן
טובל ואוכל את מטבחו
לעלוב. וול' גרכין ד' לוי
ממושך כפוליים, דלוינו
ר' ש' נאך פאלטן נפערן
מאנז' פאלטן מוגז'ן הולג'ן
גראטס (ברוחם).
טובל. דמתן (מניגא
(ל), נוון נאר' פעל'ז
עדר'ז גראטס.

ע' עדודים וקוניגס אבוס פלויוקה. למסכת זכור: און אוחטין עלייה נלען עיקר. וופי, טפילה דלון סיינ' ציא מידי ואר' הילכה ייטה סודה פפקם נמלל צלען למניין וזה לא עוזדים דלאין הילכה זו וכי חכלי עדודים ונכסים כרלוואן זיין רשות זו קאנ' צפמי נל לופפי מלכותיהם דכלען: צמלהם נפפות. מדלן כתגב' הנכסים לפ' קאנ' קאנ' במאמע: כתיב צפמי פטלו יטה פה' טאטו. וכשי מכם עלי' לי' קלח' ווילח' לאל' סול' טיטו' ובדריך זה פה' ומדל' נטעות פפקם לייחון וככלמה כי קלען ד' כו' כי נפזון צימוטים לי' צפלען ד' זה הקראין גומעהן צפמי פטלו טה' וסכי דלייט נפרק מי' טסיס טה' טה' (נקען ג'). היליג' דרי' ח' ג' קלען ד' זה סקליע גומעהן צפמי פטלו טה': וווטסן צפמי וגנלהה גאנפֿס פסייא. דלאע' ג' דלאילען קהי מיטו' כי קלען ד' צפמי קהי' וכדמפלען זיין צ' אונ' קאנ' וווע' רישוי לא' ואונ' לא' זיין רישוי לא'

הקס לכממי' צייל**ט** למ' כ' קוח מוגדר
ונכלם וגור' וסוי' כמלון לכממי' נכס
בגופים: ואלט' אה'ת. לדגמי' פסק מה'י
עבד' ליש' ילכטונג חטמו' צה' ומו' לו':
לכט' נויהן א'יט. נקמן בעי' מה'
לה'ט כממי' גלטטן: לה'ט זוכא.
למה'ליס נלקטיטו' לה'ט נקם מקם
גנוּך' מה'ליס' ה'ו' קאנל' ממנה' נקס
המ'ליס' לכממי' וקומו' לה'ט סח' נצ'ית
ה'צ'ות ולוּן קפונ' זוכא דלאן' נעס'ת צלי'ה:
אלט' מה'ליס' פ'י' אללו'. דריש' ניס'
למעוט'ה' מ'קס: ווא' מדר' יומ' סכ'נ'י
לה'ט' דלאן' צומט'ן פסק' נצ'ט'ם
ה'יד' מ'לט' מוכל' נצ'וט'ו': ר' ט' נמי'
סבד' לא' כר' יומ'ו. דיל'וף' מה'ליס' פ'י' קאנל'
צצ'ט'ם פסק' על' סט'יל' דמי' ג'ו' ס'ל'
כוו'יס' ממל' דס'ל' צמ'ל' דל'ל'ל'ל'
דלא'יס' ה'ט'מ' ס'ל' ט'פ' מ'צ'ט'ע' ס'פ'יל'
כל'י' דלאן' צומט'ן על' ר'יח'יד': פ'י'
אללו'. ג'נוּו' לה'ט נמי' נפקה' נ' מל'ז'ן
ה'יח'יד' צומט'ן פסק' על' סט'יל' וו'יס'
דר'ט'ין' ניס' למעוט'ה' מ'קס: ר'צ'וט'
ודוק' לה'ט פ'צ'ט'. ב'מ'ליס': י'ז'יק'ו'
כו'. מ'קס' ש'ט'ין' בעי' מול'ס' י'ס'מ'ל'ו'
רא'ש'ון' חוב'ה ובש'ני'

רְבָתִיב בשני וברתת הנפש היה אֲפִי אשה. ולמ' נפקה לנו כי יוסי לא רק מכך קם שפכים דמשם מפיק ר' טיפילא דלמי לנו ונפק היה כל מכך שפחים לנו טו וווקמינן חילו נטיפילא כל' יטודס ווילס נמעוטין חודס באלך גלי הנפק בטייל דמל' ממעוטין

מה א מיי פ"ג מוס

- ק"ר לולא ד:
- מו ב מיי פ"ג מוס
 - צולבון ר' לולא ד
 - טעומ"ז פ"מ ס"י קפכ
 - ס"י :
 - מו ג מיי פ"ג מוס
 - קרכן סח' לולא ד
 - ופ"ז לולא ד :
 - מח ד מיי פ"ג מוס
 - לולא ד:
 - מתה ה מיי פ"ג מוס
 - ר' כהן קרג'
 - עצנן טו וו' צ"ו ע"ה' ש' :
 - טומן טומן פ"ג מוס
 - ר' זיון :
 - ו זיון פ"ג מוס
 - קרכן סח' לולא ד
 - ופ"ז מוס
 - צולבון ר' לולא ד
 - לולא ד זיון גולאך צילום פ"ג צ"ו, גולאך צילום פ"ג צ"ו, גולאך צילום פ"ג צ"ו :
 - טו וצנתה פ"ג :
 - וכו וצנתה פ"ג :
 - סס פ"ג מוס
 - ר' :

מוקח חוספות

א. דלא משמע למורש
מיינה שליחות ליל, אבל
אייש שהשען מורה
מיינה שליחות שפדר
בדרכם לבלתי אוון. מוקח.
אלה. ב. ורכין ודוכת הוא
וונשכט כאלוי עשאו
שליחות עבורי. מוקח.
אלה. ג. אין שאינו וכיה
ירנו שליחות. מוקח.
אלה. ד. קניון שלחים
מושתרים. ס.ק.

רביינו חננאל
גופה אשה בראשון
שורטנן לילא בימי עזנה
ובשני עשין אותה טפה
לארכום. מאן טמאנ דרב
בראשון במכסת נפשו
ווארלו ופש שאה טמאנ
וכחיב בעני החטא יש
ਆשא לאשה.
אשר. וזה תמאן הא כי
פא' פפלה נמי אל געשה
אותה בעני תיל' כל חקיקת
הפה, אגין האשא
למנועו בשני מהותה.
האי כל קתקת הפה
לרבוי טפלה בעלימא. ו/or.
ישס רעלעט אדר
שורטנן את הפה ביחיד
ותוכה בראשון במכסת
נפשות ובשני כתרב
כבריה הפה והטה האל
געש במשמע ואפלי אשר.
ו/ עיינין אומן ברושן
עלארום בעשין אין שערתין
עליה עריך עירך, מאן טמא
בראשון צובק איש לאפי'
אלכל, ובשני כתרב חטא
אשר לאש האה ואל
אשר. ווירקען השטה
בראשון פטור בשני
מביעין, אלא מכלל
שבארשותן טלה ואפלי'
טלה טבארשות מיעטה
בשני, וקומי' רור שי'רו
שמען בשיטוּהה חזא

הנורו. אמר עקיבא אמר
כי יחנן אמר עישן שונין
שכלו רום ושא לא
ידקוקן בו וויבאחו לדי'
סטול. ווירען לה
מוהרים דהדי' רומן פון
מאז ומורה בילדיה האראון
רוונה מזכה מאן ואילך
רש'ו. ש' שמון וווער
פאסח אונדשיס הוכה (מכאן
אליאל רושט) [בשבש]
רשו.

מְתַ וְיִי פָ' גַּמְלָה
בְּנֵי מִקְדָּשׁ כָּל־
וּפְזִ מֶלֶךְ כָּל־
בְּגַ מֶלֶךְ כָּל־
אַלְמָ ! וּפְזִ מֶלֶךְ
סָרָ כָּל־לְכָלָה
דְּגַ מֶלֶךְ כָּל־
מִקְדָּשׁ לְכָל־
קְרִ שָׁלֹשׁ כָּל־
נָא הַכְּבִשְׁ קְרִ
תְּלִבָּה :
בְּגַ וְיִי פָ' גַּמְלָה
בְּנֵי כָּל־
וּפְזִ מֶלֶךְ כָּל־
וּפְזִ שָׁרֵךְ כָּל־
וּפְזִ שָׁרֵךְ כָּל־
פְּזִ שָׁרֵךְ כָּל־
טְמִן :
גַּג זְבִיבְנָה
כְּלָבָבְ :
חֲ וְיִי פָ' גַּמְלָה
בְּנֵי כָּל־
וּפְזִ מֶלֶךְ כָּל־
בְּנֵי מִקְדָּשׁ כָּל־

מוסף תוספות

א. הדאי עשה דקמתי אינו
אללא מדרבנן אבל דבר
מורה אמר עשה און בו.
מוס' מילן. ב. אלמא
דאיקרי חצץ אבל הרဟיט
וחהיל לא אשכון דאיקרי
חצץ והילך מטור ליכנס
בחם טבל יום. סס.
ג. גוזרו שלא ליכנס בו.
סס.

חננאל ינו

בקדושים סבר איניות ללילה מדבר. חום לו שמעון וודיסון ספר שחיתת קדרים מאן תנא איניות לילה מדברין ("ר' ממעון", רוג'ה איניות לילה דבר תורה דבר ר' וויי, רבי שעון אמר דרבנן, שהרי אמרו אמר טוון טובל ואוכל פסח לעיר. ובא מ' מ' מה להעמיד דברי ר' שמעון בזוס מטה איניות לילה דארוייתן, ובויי קבורות איניות לילה מרובנן, וכן אמר ("ר' ממעון") מה לו מה באביבה יש וקוברו בערבנה עשר ימי מיטה נוטש לילו דודארוייתן, וקוברו באלבינה עשר הפס לילו ובלבוקשין רובנן הא עמודו דרבנן בעפ恊 שחה במקום רטה שנאמר וחול לעשׂת פסח נחרת, אבל אכילת קדרים שהיא עשה עבנידר דבירם והאנו ע"פ שאניגיות לילה דרבנן אנו טובל ואוכל לעבר קדרם. אבל מי

שלוטו נון עוצמתם בלב
ואכל אפלן בקדושים
לעד, ותאי ים ממעה
כיזים קבורה לנצח שבעה
שלשלאں לאילאי סוסח
באים ליקט (ו' עזבון)
ואחד הוא אחריו והו מובל
ואכל בקדושים לשבע
ואנוניא לא פסך להו יום
טור אל לא לנצח שבעה
מרגנִי שנגניר ערב הפסק
ו' אמר רב בר רוזה
אמר ר' יוחנן מהוליך
ירוב חספם כבשו נני בון
במאה, החטא שדראל (הווא)
רשות, ושב לא דרין. אבל
ונורא נמי היך (ו'ו). אמר
אראי' מלחמים כתה העמירות
ו' משילש לאם היה נעל
ו' ואילו בירב הפסק. וב' כ'
ו' מישלאל שם היה נעל
ו' ואורח המכמה
ו' אלא מתהרגע בלתי עשות
ו' מאלכון הספה, שנאמר
ו' שאן מביאין אותו דרכ'
ו' שלך נבלה מלומית עשות
דרבן לא העמידו דבריהם
ו' קרי בו טבב לטב
ו' ימי' טבב לטב
ו' ואילו בירב הפסק

יווֹי וְדָבְרִים בַּמֶּקוּם בָּרוֹת. פֶּה דָּלֶן קְהֻלָּה
עֲדַת מֵסָס לִיק קְדָשָׁס דְּמָוֹתָן נִמְיָה
הַלְּחָלָל הַגָּדוֹלָה אֲבָל עַד יִשְׂרָאֵל
בְּצָבָא דָלֶן מַגְנִיעַ נְקָסָה טְבִילָה בִּשְׁלָמָה
שָׁמֶן חָפֵלָה מַלְדָּכָה: וְאָמֵר בָּבִי
יְחִינָּן דָּבָר תּוֹרָה אֲפִילְוֹ עֲשָׂה אֵין בָּו.
לִי יְמַנֵּן פָּלֵג הַכְּרִימָה לְלָתוֹ מִנְחָה
סָוִה כְּלָמָדָכָה צְפָק' לְכָמָגוֹת (ד. ח.)
גַּנְיָה לְזָהָרִים מִן סְמִינָה דָלֶן מִנְחָה
הַלִּי יְמַנֵּן רְצִי יְמַנֵּן מִנְחָה וּפְלָגָה
כְּדַמְשָׁכִי הַלְּבָב הַלְּבָב פְּרוֹתָה מְפָלָס נְסָה
וּכְן מַוכְן דָּגְבִּי יוֹלָדָת סְקִילָה טְבוּלָה
יְסָה הַלְּוָקָד מִלְּבָב (ג) וְהַלְּבָב קְמָלָךְ
לְמִזְבֵּחַ מַשְׁמָעָה הַלְּבָב נְמַנְסָה וְלָהָרָגָה
טְבוּלָה יוֹם לְאָיָבָנָם בְּמַחְנָה לְזָהָר.

נִמְצָא כַּכְךְ קֶמֶת הַמֵּה מִלְּגָדָה
נְסִיס וְלְפִינָּס כַּדְמָן בְּמִסְמָכָה כֶּלֶב
(פ' י"ז מִשְׁנָה) עֲוֹלָה נְסִיס מִקְדָּשָׁה
סִימָנוּ סִלְמָה טָבוֹל יוֹסֵף כְּנָם נְסִיס חַדְלָה
כָּרְבָּתָה טִיחָה נְכָמָה וְקִידָּח לְעַדְלָה
נְסִיס כַּדְמָן פ' ג' בְּדָמָדָה עֲוֹלָה נְסִיס
סִימָה הַוְּרָק קְלָיָה וְמַלְכָעָה לְפִסְכָּתָה שָׂיוֹ
בְּדָרְבָּנָה קְרָנוּתָה שְׂמָחָה אַלְמָה וְלָמָה
שָׂיוֹ מִקְוֹרוֹת וְכָאן שְׂמָדִימָה נְסִיס
כְּלָמִיכָּבָד וּוּיְהִי אָל הַחֲלָל
וְגֹיְבָה וְתִמְמָה לִיא דְגָבוֹר עַל טָבוֹל
יְוָס דְּלִילָמָה עַל טָמוֹת מִמְּגָדוֹר
מוֹתָר בְּכָל מִמְּנָה לְזָהָר וְלִלְטָמָה מִמְּתָה
לְפִי^ג נְמִיל גָּבוֹר שָׁלָם יְכָמָה כַּדְמָן
בְּמִסְמָכָה כֶּלֶב (א) חַיִל מִקְוֹדָשָׁה
סִימָנה שָׁלָן נְכָיָס וּמְמָלָי מִמְּתָה
נְכָמָן נְסִיס וְזָהָר צְוָזָן גַּדְעָנִיָּה
וְרָהָה קְרִי צָוִיס וְלָמָה נְקָט טָבוֹל
דְּבָרָה טְמֵהָה צְוָתָה נְקָט גַּל מִקְיָצָה
שָׁלָר טְמֵהָה דְּמַהְוּרִיָּה מִמְּוֹתָה
לְכָמָן הַלְּגָדְלָה צָעֵל קְרִי דְּמַתְּבָנָה
מִדְהָוּרִיָּה וְזָהָר נְפָמִי מִמְּנָה לְפִי^ה
טָבוֹל יְוָס שָׁלָם גָּבוֹר צָבָן וְלָמָה
מְהֻמָּר בְּדָפְרָק וּוּטָל (סְטוֹהָה דָּר^כ)
סְפִירָה הַלְּדָקְנִית הַמָּס הַגְּוַיְנִיָּה
סְוִוִּימָה שָׁלָם תְּמִמָּה לְתִטְעָוָה
וּמְתִינָה תְּמִמָּה מִמְּמָוָל לְיִכְמָה כְּמַמְנָה
לוֹוָס וְהַטְּלָה מִתְּעַמְּדוֹן כְּוֹי וּמְלָיָה
כְּיוֹן בְּדָרְבָּנָה לְפָרָק לְכָמָן וְלִלְטָמָה
לִיה מִדְהָוּרִיָּה מִדְקָרָה וּמִלְּגָדָה
סְוִוִּימָה מָרָי וּמִי סְכוּי מִמְּמָרְיָה כָּל כָּךְ
הַגְּנָבָה הַלְּגָדְלָה צָלָם יְכָמָה כָּל
הַס נְעָמָה כְּפִינָּס גָּבוֹר עַלְיָה נְלָמָת וְהַלְּבָד
דְּהַמְּלָרִי צְבָסְלָפִין (סְמָדָרִין ד' פ' כָּל^ב)
צְבָסְמָה מִזְמָה מִוּלָיָן וּמוֹחָן חַזְקָעָה
וּפּוֹעָעָן חַזְקָעָן מִמוֹחָן גִּזְיוּן לְמוֹדָקָה
חַזְקָעָן גָּלוּסָה גָּלוּסָה וְחַזְקָעָן וּמִזְחָלָה
בּוֹזָקָן

בְּיַד פֶּסַח לֹא הָעִמִּיד
מִסּוּס לְפָמָם מֵוּמָן
וְצִדְלָת כְּגֹן מַודָּה לְהַנִּין
בְּיַד חֲטוּבָה. ^טמִימָה לְנִימָה
וְאֶכְלָל בְּקָרְדְשָׁי
אָוּמְרִים טֻבָל וְאֶכְלָל
אוֹמְרִים יְהִוּרֶשׁ כְּבָשׂ
נִיר: גַּמְ' מַטְ' קְרָבָנָן וְגַבְיָ פֶסַח לְלַבָּן
כְּרָתָן גַּבְיָ קָרְדְשָׁי
עַשְ׈ה: הַשּׁוּמָע עַל
הַאֲבָנָה בְּעֵינֵי הַזָּוָב
יַקְרְבוּ לְעַצְמוֹת: ^טבְּ

ה' בר בר חנה א'
גוריין נכרי דב"ה סבר
שנה הבאה ויאמם
ואכלתו עכשו נכו^רע דاشתקך נכו^ר
כשי ישראלי מכב
גוריין אבל ער
ואוכל את פסה^ר
ישראל משומע ער
ר' ש' בן אלעזר ל^ר
רל ישראלי שטוב
מה נחלקו על ער
טובל ואוכל א^רר
ה הופרש מן הערל
רבא עREL הואה^ר
במקום כרת או^ר
א העמידו דבריך
אמרן הואה^ר דאמ^ר
דוחה את השב^ר
שאן מביאין או^ר
ן מביאין אותו דר^ר
קרפיפות אונן ה^ר
א דתניא ימצור
הപסח וראה קרי ב^ר
בכמים ע"פ ישטבר^ר
ומתב יבא עשה שי^ר
אין בו כרת^ר וא^ר
עשה אין בו שנאמ^ר
ודורה וירושלים בכוי^ר
מאי חצר החדש
טבול יום לא יכין^ר
תרנן ושווין ב"ש וב^ר
שבודקי^ר

וְהַמֶּלֶךְ לוֹ עִצּוֹת
גָּר^ט שְׁנַתְגִּיר בְּעַפְ' בְּשֵׁ
אַת פְּסַחּוּ לְעוֹבֵד וּבְהָ
הַעֲרֵלָה כְּפֹרֶשׂ מִן הַ
סְכָר^ט אֲנִינוֹת דְּלִילָה וּ
הַעֲמִידּוּ דְבָרֵיהם בָּמָקוֹם
מַתָּה וּכְוֹ: מֶלֶךְ עִצּוֹת
שְׁלִישִׁי שְׁבֻעִי אִימָא שְׁ

שנתגניר וכ'ו': אמר רב יוחנן מחלוקת בעיר נזירה שמא יטמא לא איטבול ואוכל ולא ירוה והוה ולא מתקבל טומאה טומאה וב"ש סבריו לישראלי דברי הכל טוב לערב ולא גורין ערל נכרי תניא נמי הци אמרו נחلكו ב"ש וב"ה על ואוכל את פסחו לערב ע' נכרי שב"ש אומרים פסחו לערב וב"ה אומרים כפורה מן הקבר: אמרו ואיזומל העמידו דבריה ומוציאר ובית הפרם יב במקום ברת ערל הא דמר "זהואה שבות ואין איזימל דתניתא יכם דרך רשות הרבים לך אגנות ודרכן חזרות ודרכן דאמרן מצורע מאה השחל שמני שלו בערב ביום טוב ואוכל אל אמרו יום אינו נכنم זה נכנים נבו ברת וידחה עשה ע' יוחנן דבר תורה אפילו יוציאר יהושפט בקהל יה' לפני החצר החדשנה שחרשו בו דבר ואמרו במבחן היה בית הפרם י'

וְקַן מֵלְכָמוֹ לוֹ עֲנוּמָתָה בְּזִוְּנָה וְהַמָּנוֹ
עַלְיהָן כֵּל קַיּוֹס כָּלוֹ וְלַנְגָדָה לִין מִתְהַלְּבָן
עַלְעַד דָּחְפִּילָה יוֹס גּוֹפִיס מַלְדָּבָן
כּוֹפּוֹתָמָן פְּקָכוֹ. וּוְרִיךְ סַוְּהָ צַלְמָה
דְּנַרְיָאָס. נְהֻמּוֹרָ צְלִילִתָּפָקָמוֹ מְפִי
הַנִּינוּמָה דְּדַבְּרִיאָס דָּהָפָקָח כָּרָתָס וּמָ
הַבָּלָה כְּלִילָתָ קְדִישָׁ עַדָּה צְעַלְמָה סָוָה
וְהַכָּלָנוֹ וּמְסָמֶךָ נְאָרָב כְּפָר בָּסָס (עַמִּיתָ כָּטָ):
מְלָקָה. מְסִמְעָה סָוָה נְעָמָוּ לִיקְעָן:
מְתַלְקָהָס נְעָלָ נְכָרִי. שְׂהִינָוּ מְקַבְּלָה
טוֹמָהָס גְּכִילָוֹתָ דְּכָיָס סְכִינָה גּוֹיָס
סָמָה יְתָמָה דְּמָתָה נְתָנָה קְדָשָה נְעָשָׂה
וְוְמָלָה הַמְּקָדֵשׁ נְעָמָה טְהָרָה מְכַלְּוָתָה
עַד יוֹס עַפָּס אַמְגָדָלָה מְטַבְּלָה
וְמְכַמְּדָי וְזָהָמָה נְמִי הַפְּצָזָלָה וְלִיכָּזָבָן

וְמִלְּעָד חַמְתָּקָה נְכֻלִּיתוֹ הֶצְלֵל עֲשֵׂה תָּוָמֵךְ
סְלִכְתָּה כַּסְתָּמָגִיר מְנֻחָה שְׁבָנָה סְלִחָה
לְקָרְבָּן מְנֻחָה שְׁעָדָה עֲמָלָה נְמֻנָּה
מְמֻנָּה. וְהַעֲגָם גְּדוּלָה וְזָהָב צְבָבָה
מְשֻׁסָּה כְּפָלָה כַּיּוֹן דָּלִי הַפְּכָר לְלִימִי
כְּפָלָה דָּלָה תָּמִיקָה קְבָל טוּמָה נְכֻלִּיתוֹ
לְקָרְבָּן מְנֻחָה נְגֹזָה מִמְּיָה שְׁעוֹרָה פְּקָמָה
וּכְבָלָה זָהָב תָּמִיקָה קְבָל עֲדָל שְׁרָאָלָה
שְׁלָה יְסָה נָוֶה עֲכָבָיו טוּמָה קְרָבָל טוּמָה
כְּפָלָה בְּנִי הַלְּסָה יְלִיכָּה נְמִינָה בֵּין
כְּפָלָה בְּנִי הַלְּסָה יְלִיכָּה נְמִינָה בֵּין
מְשֻׁסָּה זְנָה תְּבִזָּה: עֲדָל זָהָב
וְיְמִינָה. קְרִימָנִי שְׁלָכוֹם הַסָּהָה: כָּה
דָּלָמְדָן. חַדְוִי הַלְּוָרְמָה וּמְשֻׁסָּה גּוֹלָה
לְבָנָה תְּבִזָּה דְּחוּא בָּה: וְהִיא דָמָה
אַבְּזָה. כָּבֵד הַלְּזָרִיס' וְלֹא עַבְדֵל פְּקָמָה
וְצְבָתָה לְדָבָרָן הוּא: אָחָן מִכְּבָרָה הָוּסָה.
הַיְהוּמָן נְמִילָה: דָּרְךָ חַדְוָתָה. קָרְבָּן
עַל גַּד לְדִבְרָיוֹ לְדָבָרָן יְנוּנָה וִיחְדָּה
פְּקָמָה שְׁלָה יְסָה נָוֶה כָּדָל מְנוּלָה עֲכָבָיו
תְּמִגְּנִיר מִילָה זְכָרָיו וְעַדְיוֹ מַעֲכָבָן דְּהַמְּרָן
פְּקָמָה וְלִיכָּה מִינְמָר מְשֻׁסָּה כָּרָה דְּעַרְלָן
וְכָרָה אַבָּה יְמָנוֹן וְגַעַט דְּמִילָה דְּדִיחְיָה
שְׁבָבָה זְוָנָה וּקְטָן יְנוֹן כָּבָר כְּתָה:
הַזָּהָב. הַקְּנִיות לִילָה מַדְבָּרָן דְּהַמְּרָן
לְעַלְלָה תְּמִמָּה הַוְּכָלָה נְעָרָב: מַזְוָעָה.
סְמָצָל וְסְעִירָה סְמָצָא כְּבָשִׂיעָה נְכָם
צְדִמְנִיָּה נְמִמָּה זְוָהָב נְקָנָה
בָּלְגָה נְמִקְדָּשׁ קְדּוּמָה עַלְהָה דְּלִכְמִידָּה
קְרָמָה וּקְלָיָה (ז) וְשְׁעָמִידָה שְׁכִטָּה
סְמָמְתָה וְהַמִּיקָּה קְמִיטָה וּוּתָםָס
לְפָמִי (ז) וּגוֹי זְמַנָּה עַמְּמָה יְהָה קְרָבָל
נְכָמָם הַלְּמִינִים לְיוֹן נְזָבוֹנָה נְפִי

(6) עזריות פ"ה מ"ג
 (7) ברכות טו : וט ע"ז
 (8) מוסמך פ"ט ק"ט
 (9) וכסה חסן ה"ל ק"ז ג'זק
 (10) זה ל"ג מ"ב מוסמך
 ישלמו וכ"ג עי מוק'
 נכסים ד"ה מ"ז מושם ומשם
 מנות כ: (נ"ל נפסלה)
 (9) נישל ק"ז ס"כ ; (א) נצט
 (10) ק"ל ; (ב) נ"מ ק"ז צב
 נכסים ק"ז ; (ג) נ"ב ק"ז ע"ט
 (11) ק"ז ; (ה) נ"ב ק"ז ע"ט
 (12) ק"ז ; (ו) נ"ב ק"ז ע"ט
 (13) ק"ז ; (ז) נ"ב ק"ז ע"ט
 (14) ק"ז ; (ח) נ"ב ק"ז ע"ט
 (15) ק"ז ; (ט) נ"ב ק"ז ע"ט
 (16) ק"ז ; (י) נ"ב ק"ז ע"ט
 (17) ק"ז ; (טג) ק"ז ע"ט

תורה או רשותם
1. וַיַּעֲמֹד הַשְׁופֵט בְּקָהָל יִהוָה וִירוּשָׁלָם בְּבֵית יְהוָה לְפָנֵי הַחֶזֶר הַחֲדוֹשָׁה: דְבָרַי הַיְמִינָם בְּכָה

מוסך רשי

מעומתים טענניים, כגון קיטטום (בהתוות: נס ענטטען) או צאנטונג (בהתוות: צאנטונג). לא נטען שמדובר במקרה אחד בלבד, שכן מילויים אלו מופיעים גם במקומות אחרים. נגזר כי בפערת הכתובים ישנו מילוי אחד בלבד.